

Magdalena Třesohlavá,

Problematika polychromie na kameni a její restaurování. Podoba povrchových úprav kamenných sochařských památek v exteriéru na území českých zemí a problematika jejich restaurování.

Navazující magisterské studium, teoretická diplomová práce,
Fakulta restaurování Univerzity Pardubice. V Praze 20. září 2010.

Oponentský posudek diplomní práce:

Autorka si vytkla nesnadný, ale užitečný cíl, totiž pojednat problém barevnosti v sochařství pohledem co nejjobecnějším, nastínit základní okolnosti usilovného směřování tohoto oboru výtvarné kultury ke vztahu barvy a tvaru, tedy k úkolům, které řešili umělci všech dob. Soustředila se tedy na interpretační problém velkého praktického dopadu, totiž povrchové úpravy kamenných sochařských památek exponovaných v exteriéru na území českých zemí. V rámci snahy o ucelené uchopení tématu se autorka nejprve stručně vyrovnala se základními známými principy pojednání barevného povrchu sochařských děl figurálních i architektonických v minulosti, počínaje starověkem a konče výtvarnou kulturou 19. století, s ohledem na specifika vývoje v českých zemích, tedy především na díla vytvořená v pískovci. Dále je nastíněn vývoj názorů a z toho plynoucích metodických postupů péče o povrchy sochařských děl, přičemž autorka okrajově reflektuje i spory o charakter povrchových úprav děl barokních, které se v odborné literatuře objevují prakticky po celou druhou polovinu 20. století. V dalších kapitolách přechází ke konkrétním problémům degradace povrchových úprav kamene a pojednává přehled současných možností jejich restaurování.

Jedná se o odvážný pokus o syntetický přehled dosavadních poznatků a nastolení okruhu otázek, které budou muset být v budoucnu řešeny. Dosti kusou a většinou po různých odborných periodikách nebo příležitostných sbornících roztroušenou literaturu shromáždila dosti úspěšně, takže postihla základní okruhy problémů s tématem spojených. Můžeme práci vytknout přílišnou šíří záběru, faktem však zůstává, že soustavná monografická práce o tomto přímo osudovém restaurátorském a uměleckohistorickém interpretačním problému chybí, stav poznání dosud neumožňuje vznik skutečně syntetického díla a autorka se zřejmě spíše intuitivně, ale v zásadě správně pokusila položit základy soustavnějšího pojednání, na něž bude možno navázat pracemi analytickými.

Obrazová příloha, která by ve skutečnosti mohla obsahovat stovky ukázek, je sestavena dostatečně, práce je psána kultivovaným jazykem. Autorka splnila zadaný úkol a po formální stránce splnila požadavky kladené Fakultou restaurování, proto doporučuji práci k obhajobě a navrhuji stupeň **v e l m i d o b ř e**.

Mgr. Jiří Kaše
Katedra humanitních věd FR

